घपि मन्त्रेषु अनुषज्येत् उत्तरयोरपि मन्त्रयोः पठेदित्यर्थः · कुतः साम्नात् साकाङ्क्षौ ह्युत्तरौ मन्त्रौ अतस्तेन सम्बध्यमानौ निराकाङ्क्षौ भवतः ।

पूर्वशेषौ वोत्तरौ ॥२२॥ वाशब्दः पक्षव्यावृत्तौ · उत्तरौ तनूनप्त्रे शक्वन ऽइत्येतौ पूर्वस्यापतये त्वेत्यस्यैव मन्त्रस्य शेषौ भवतो न पृथङ्मन्त्रौ · कुतः एकवाक्यत्वात् एक एवायं वायुदेवत्यो मन्त्रः अतो मध्ये यद्गृह्णामीति पदं पठितम् तत्सर्वैर्वायोर्गुणवचनैः सम्बध्यते[1] · तच्च ध्रौवग्रहणे विनियुक्तम् द्विः स्थाल्या ग्रहणं तु तूष्णीमेव मन्त्रानाम्नानात् ।

प्रतिपुरुषं च ग्रहणमाज्यानि गृह्णाना इति श्रुतेः (३.४.२.१) ॥२३॥ प्रषं चैतद्ध्रौवाद्याज्यग्रहणत्रयं भवति · सर्वैर्ब्रह्मादिभिः पुरुषैः वरणक्रमेण कर्तव्यमित्यर्थः · सर्वैः कुतः आम्नेः आज्यानीति गृह्णाना इति चाज्येषु च ग्रहणकर्तृषु च बहुत्वश्रवणात् । तानूनप्त्रं गृह्णाति काञ्स्ये चमसे वेति मानवसूत्रे ।

तानूनप्त्रमेतत् ॥२४॥ एतदाज्यं ताम्रसंज्ञं भवति ।

दक्षिणस्यां वेदिश्रोणौ निधायावमृशत्यृत्विजो यजमानश्चानाधृष्टमिति (५.५) ॥२५॥ तत्तानूनप्त्रमाज्यं दक्षिणधाय ऋत्विजश्च युगपत्सहैवावमृशन्ति · मानवे ऋत्विजो यजमानश्च युगपत्समवमृश्यानाधृष्टमसीति जपन्तीति ।

अद्रोहस्तेभ्यो न सतानूनप्त्रिणो द्रोग्धव्यमिति श्रुतेः (३.४.२.१) ॥२६॥ यैः सह तानूनप्त्रमाज्यं स्पृष्टम् ते सप्त्रिणः तेभ्योऽद्रोहः अनपकारः कर्तव्यः ॥

॥ प्रथमा कण्डिका ॥१॥

पल्यङ्क्य निदधात्यपिधायामृन्मयेन ॥१॥ अभिमर्शनानन्तरमध्वर्युः तत्तानूनप्त्रमाज्यं पङ्क्त्य कम्पयित्वामृन्न पात्रेणापिध्य निधि सुगुप्ते देशे स्थापयति । अस्य ताम्रस्य विनियोगमाह ·

अपराह्णे व्रतमिश्रं दीक्षिताय प्रयच्छति ॥२॥ एतत्ताम्रं व्रश्चं कृत्वा तस्योपरि व्रतदुग्धं निनीयापह्णे दीक्षति समर्पयति व्रतभक्षणकालऽएव नेदानीम् इत्येतदर्थमपराह्णऽइत्युक्तम् · तानूनप्त्रस्य व्रतमिश्रस्य यजमानप्रदानार्थत्वाद-

---

1) instead of अतोध्यते A reads एकमेवेदं वाक्यं.